

lertid kunde jeg dog meget ønske, at der maatte blive udstedt et Circulaire til vedkommende Postcontoirer, hvorved det blev gjort dem til Pligt at modtage Breve til Besørgelse med de sædvanlige Landposter til hver Mand paa Landet. Jeg troer nemlig, at derved vilde foreløbigt udrettes meget Godt, og det forekommer mig, at der ikke kan være noget Væsentligt derimod at erindre.

Besæly: Det forholder sig saaledes, som den høitærede Finantsminister har yttret, at den Indretning, man har truffet i England ved Forsendelsen af smaa Pengebeløb, har foranlediget Postvæsenet et Tab, men man maa vel lægge Mærke til, at den Betaling, som bliver ydet derfor, er meget ringe. Bestemmelsen er nemlig, at for enhver Sum under 2 Pund, eller omtrent 18 Rbd., betales uden Hensyn til Afstanden 11 Sk. dansk, det udgjør af 2 Pund omtrent $\frac{1}{3}$ pCt., og for de Pengeforsendelser, der udgjøre et Beløb fra 18 til 45 Rbd., hvilket er det høieste Beløb, der paa denne Maade kan forsendes, var Betalingen bestemt til det Dobbelte, altsaa 22 Sk., hvilket udgjør i Gjennemsnit $\frac{3}{4}$ pCt. Det vil sees deraf, at den Betaling, som ikke forhøies, naar Afstanden er større, er i høj Grad ringe, og at det ikke er saa forunderligt, om det har givet Tab for Postvæsenet i England. Den Sum, der er bleven forsendt i England i 1848, udgjorde et Beløb af 8,150,000 Lst., som omtrent udgjør 73 Millioner Rbd. og Antallet af de udstedte Anvisninger var 4,200,000.

Ordføreren: Den høitagede Finantsminister har bekræftet, hvad jeg under Sagens første Behandling tillod mig at bemærke, at man bør søge at undgaae at optage Alt i Loven, hvad der gaaer ind paa det administrative Gebeet hvad Postbestyrelsen angaaer, og overlade det til Administrationen at bestemme, hvilke nye Postrouter, Postforsendelser og Postveie eller hvad man vil kalde dem der bør etableres. Man bør lade Administrationen have det hele Ansvar for, at der Intet forsummes af hvad der tjener til Publicums Larv og Nytte, og jeg troer derfor, som sagt, at man ikke godt kan optage Bestemmelser i Loven derom. Muligt kunde det være, at der kunde optages Noget i Loven, for at tilkjende-

give, at der skulde finde en saadan Post Sted, at man til den Bestemmelse, at Regjeringen fastsætter Taxier for Søbreve eller Bybreve, kunde have tilføiet Breve, der befordres paa Landet, men jeg troer, det er Noget, som følger af sig selv, at naar der oprettes nye Poster, hvorfor der ikke er fastsat Taxt i Loven, maa Regjeringen kunne fastsætte de Taxter midlertidigt, der skulle gjælde for dem, og der behøver derfor ikke at optages særegne Bestemmelser derom i Loven, saa jeg har derfor troet, at det ikke var nødvendigt, at den Bestemmelse, som findes i Slutningen af Paragraphen, udstræktes videre.

Da Ingen videre ønskede at tage Ordet, sluttedes hermed Discussionen over det foreliggende Affnit.

Udvalgets Forslag:

At det første Punktum udgaaer og Paragraphen begynder saaledes: De hidtil anordnede Bærepenge for Breve fra andre Postterritorier bortfalde.

vedtoges uden Afstemning, som Folge af den tidligere Afstemning over den af Udvalget foreslaaede § 1.

1) Udvalgets Forslag:

At efter det sidste Punktum tilføies: „Disse Taxter bringes til offentlig Kundskab.“

vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

2) Udkastets § 6 med de vedtagne Forandringer saalydende:

De hidtil anordnede Bærepenge for Breve fra andre Postterritorier bortfalde.

De i § 2 Litr. B for Pakkeposterne anordnede Taxter ere anvendelige paa alle med disse Poster befordrede Sager, naar ikke anderledes conventionsmæssigt er bestemt.

Regjeringen fastsætter som hidtil de fornødne Sotaxter og Taxter for Bybreve. Disse Taxter bringes til offentlig Kundskab.

vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

Formanden: Jeg skal derefter stille § 7 under Discussion. Jeg maa imidlertid tillade mig at forespørge den ærede Ordfører, om ikke de to af de Forslag, som ere af Udvalget stillede, kunne ansees som en Folge af tidligere